

querat antidotum scriptum; quo sine dubio fuerunt vsi Patres Conclij ad talem damnationem faciendam. Postremo definitum fuit, esse hæreticum dicere, quod exercere vsuras nõ sit peccatum. Ad quam definitionem faciendam vtilissima fuit doctrina S. Tho. prius scripta in 2. 2. quæst. 78. art. 1. & sequentibus.

Begardo
Errores. Cui autem non placuerit illud dictum in communi contra errores Begardorum, accipiat ista in particulari. Primus error eorum fuit. *Homo in vita præfenti, tantum, & talem perfectionis gradum potest acquirere, quod reddetur penitus impeccabilis, & amplius in gratia proficere non valebit. Nam si semper posset proficere, posset Christo perfectior inueniri.* Contra hunc errorem prius disputauit S. Tho. in 2. d. 4. q. 3. & lib. 3. contra gentes cap. 155. & lib. 4. cap. 69. & in 1. 2. quæst. 114. & in 2. 2. quæst. 24. art. 11. & 12. & 3. part. quæst. 7. art. 9. 10. & 11. Secundus error. *ieiunare non oportet hominem, nec orare, postquam gradum perfectionis huiusmodi fuerit affectus: quia tunc sensualitas ita perfecte spiritui, & rationi est subiecta, quod homo potest liberè corpori concedere quidquid placet.* Contra hunc prius egit S. Tho. in 2. 2. quæst. 147. per totam, & quæst. 83. de oratione per totam. Tertius error. *Qui sunt in prædicto gradu perfectionis, & spiritu liberatis, non sunt humane subiecti obedientie, nec ad aliqua præcepta Ecclesiæ obligantur.* Contra quem antea disputauit S. Tho. in 2. 2. q. 104. art. 2. & 3. dicens, obedientiam esse matrem omnium virtutum, & charitatem sine obedientia esse non posse. Et Ioan. 11. dicens, hominem per obedientiam fieri perfectum. Et in 1. 2. quæst. 96. art. 5. dicens, omnes subditi alienius potestatis subduntur legibus eius, vel coacte vt mali, vel sponte vt boni. Quartus error. *Homopotest ita finalem beatitudinem secundum omnem gradum perfectionis in præfenti assequi, sicut illam obtinebit in vita beata.* Contra istum pugnavit antea in 1. part. quæst. 12. art. 11. & in 1. 2. quæst. 5. art. 3. Quintus error. *Qualibet intellectus creatura in se ipsa naturaliter est beata: quodq; anima non indiget lumine gloriæ ipsam eleuante ad Deum videndum, & eo beatè fruendum.* Contra istum disputauerat prius in 1. part. quæst. 12. art. 4. & 5. & in 1. 2. quæst. 5. art. 5. & alijs pluribus locis. Sextus error. *Exercere se in actibus virtutum est hominis imperfecti, & perfecta animalicentia à se virtutes.* Contra hunc disputauit prius in 2. 2. quæst. 286. art. 2. dicens, ad perfectionem pertinere essentialiter obseruantiam præceptorum, cõsequenter cõsilia, instrumenta-liter paupertatē continentiam, & huiusmodi. Et Habre. 5. in fine dicens, ad perfectionem requiri quatuor, sentire quæ Dei sunt, exercitium, consuetudo eius, & recta discretio. Septimus error. *Mulieris osculum, cum ad hoc natura non inclinet, est mortale peccatum: alius autem carnalis, cum ad hoc natura inclinet, pec-*

catum non est, maxime cum tentatus exercet. Contra, hunc egerat antea in 2. 2. quæst. 154. art. 1. 2. 3. 4. & sequentibus. Octauus error. *In eleuacione corporis Iesu Christi non debent asurgere, nec eidem reuerentiam exhibere: asserentes, quod esset imperfectionis eisdem, si à paritate, & altitudine suæ contemplationis tantum descenderent, quod circa mysterium seu sacramentum Eucharistiæ, aut circa passionem humanitatis Christi aliqua cogitarent.* Contra hunc disputauerat prius in 3. part. quæst. 80. art. 4. & q. 46. ac sequentibus tractans de passione Christi: & in 2. 2. quæst. 83. agens de oratione: & quæst. 84. agens de adoratione.

Tertium Concilium fuit Constantiense, in quo primum damnati fuerunt errores viclefii Concilio
fess. 8. quorum damnationem approbavit, & Constan.
confirmavit Martinus V. & recitavit. Hoc ordine. Primus error. *Substantia panis materialis & vini materialis remanent in Sacramento Altaris.* Hunc damnauerat antea S. Tho. in 3. part. quæst. 75. art. 2. & alijs pluribus locis. Secundus error. *Accidentia panis, & vini non manent sine subiecto in eodem Sacramento.* Contra hunc disputauerat prius in 3. part. quæst. 77. art. 1. & 2. & alijs locis. Tertius error. *Christus non est in eodem Sacramento identice, & realiter propria presentia corporali.* Contra hunc egerat antea in 3. p. q. 76. art. 1. & sequentibus. Quartus error. *Si Episcopus, vel Sacerdos est in peccato mortali, non ordinat, non conficit, non cõsecrat, non baptizat.* Contra hunc disputauerat antea 3. part. q. 64. art. 5. Quintus error. *Non est fundamentum in Euangelio, quod Christus Missam ordinauerit.* Contra istum egerat prius in 3. part. quæst. 83. art. 1. & sequentibus, & in Opus. 57. quod est Officium diuinum cum Missa compositum à S. Thoma, & à tota Ecclesia approbatum, & vsu receptum. Sextus error. *Deus debet obedire Diabolo.* Contra istum disputauerat prius in 3. part. quæst. 59. art. 6. & in 1. part. quæst. 63. & 64. & alijs infinitis locis. Septimus error. *Si homo fuerit debite contritus, omnis confessio exterior est sibi superflua, & inutilis.* Contra istum egerat antea in 4. d. 17. quæst. 3. art. 1. contra quem morte præuentus disputare non potuit in tertia parte. Octauus error. *Si Papa sit peccatus, & malus, & per consequens membrum diaboli, non habet potestatem super fideles, nisi forte à Cæsare.* Contra hunc egerat antea S. Tho. in Opus. 20. de regimine Principum lib. 1. cap. 6. & in 4. dist. 19. quæst. 1. art. 2. Nonus error. *Post Urbanum 1. non est aliquis recipiendus in Papam, sed viuendum est more Græcorum sub proprijs legibus.* Contra hunc disputauerat antea in 2. 2. quæst. 1. art. 10. & Opus. 20. de regimine Principum lib. 3. cap. 10. 18. & 19. Decimus error. *Contra sacram Scripturam est, quod Ecclesiastici habeant possessiones.* Contra hunc egerat prius in 2. 2. quæst. 185. art. 6. & quæst. 186. art. 3. & Opus. 18. cap. 17. & 18. Undecimus error. *Nihilus*

Errores
Viclefii.